Samanlı Karakolu baskınında esir alınan Türk askerleri ile ilgili ZAGROS BAĞIMSIZLIK MAHKEMESİ tutanaklarından...

DEVRİMCİ ADALET

4.8.1991 tarihinde Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu (ARGK)'na bağlı gerilla birliklerinin Türk ordu güçlerine ait Samanlı Karakolu'na düzenledikleri başarılı baskın sonucu bazıları yaralı olarak esir alınan Türk askerlerinin yargılanması Zagros Bağımsızlık Mahkemesi'nde 7.10.1991 günü gerçekleşti. Türk devletinin askerlerine sahip çıkmaması ve hiçbir uluslararası kuruluş veya devletin askerlerin bırakılması için arabuluculuk yapmaya yanaşmaması böyle bir yol izlemeyi gerekli kıldı.

Bu mahkemede Türk ordusu insanlığa ve Kürdistan halkına karşı işlediği suçlardan dolayı yargılandı ve mensupları idam cezasına çarptırıldı. İdam cezasına çarptırılan Türk askerlerinin halkımızdan ve partimizden bulundukları af talepleri, PKK tarafından değerlendirilerek esir askerlerin Türk devleti tarafından zorla askere alınmaları, kandırılmış, şartlandırılmış olmaları hususları ile savaş esirleri için konulan uluslararası kurallara bağlılık temelinde kabul edildi. Türk devletinin sahip çıkmadığı esir Türk askerleri PKK'nin adaletiyle serbest bırakıldı ve ailelerine kavuştular.

Bu kısa anlatımda devrimci adaletin küçük ama anlamlı bir örneği görülmektedir. Bir insanlık hareketi olan PKK hareketi bu doğru ve saygın tavrıyla yargı, suç, ceza ve hak, hukuk, adalet gibi kavramları da yerli yerine oturtmuş olmaktadır.

Bilindiği gibi çağımızda en çok sözü edilen, ama en çok ayaklar altına alınan kavramların başında hak, hukuk, adalet kavramları gelmektedir. Ve bu konuda TC'nin pratiği meşhurdur. En çok *"İnsan hakları"*ndan söz eden, *"Hukuk devletiyiz"* diye kendini lanse eden, *"Adalet mülkün temelidir"* diye mahkeme salonlarına büyük harflerle yazan Türk devletinin bırakalım geçmişini, 24 saatlik herhangi bir pratiği bile insanları katletme, mahkemelerde en ala haksız yargılamalarda bulunma ve halkın üzerinde en büyük adaletsizlikleri gerçekleştirmeyle doludur.

Türk devleti devlet olmanın tüm imkanlarını kullanarak Kürdistan halkına karşı bir savaş yürütmektedir. Bu savaşın kiri, pası bir yana, her şeyden önce uluslararası birçok antlaşmanın altına imzasını atarak *"İşkence yapmayacağım"*, *"Hak yemeyeceğim"*, *"İnsanlığa saygılı olacağım"* ve *"Savaş kurallarına bağlı kalacağım"* sözlerini vermiştir.

Ama bir kez bile olsun bu sözlere bağlı kalmamıştır. Savaşta esir aldığı ARGK savaşçılarına, yaralı olduklarına bile bakmaksızın işkence etmiş, ayaklarından cemselerin arkasına bağlamış, dağ-taş sürükleyerek getirip köy meydanlarına bırakmış; bununla halkın insani, ahlaki duygularına kastederek sindirmek istemiş ve esirleri yargılamadan öldürmüştür. Bu, insanlığın affedemeyeceği bir suçtur.

Yine zindanlarına aldığı savaş esirlerini en vahşiyane işkencelerden geçirmiş, onları kişiliksizleştirmek için özel savaş cenderesinden geçirmiş, uluslararası antlaşmalara aykırı olduğu halde sorgulamış, itirafa ve ihanete zorlamış, yıllarca mahkemeye çıkarmayarak maddi-manevi baskı altında tutmuş, mahkemelerde kendilerini savunma hakkını tanımamış, idam cezasını hep Demoklesin kılıcı gibi başlarının üzerinde bir tehdit unsuru olarak tutmuş ve savaş esirleri statüsünün bir tek gereğini bile yerine getirmemiştir. Bununla birlikte savaş esirlerini ulusal kurtuluş mücadelemize karşı birer rehine olarak kullanmaya devam etmiştir.

Buna belge mi isteniyor veya tanık mı aranıyor? İşte Diyarbakır zindanı mahkeme tutanakları... İşte Şehit Haydar Altun (Kara Ömer) ve nice tutanak, nice şehitler...

Türk devleti kirli ve haksız bir savaşı sürdürmekle kalmıyor, aynı zamanda dünyanın gözleri önünde savaş yasalarını çiğneyip kurallarını ihlal ediyor.

İşte bu açıdan PKK'nin Zagros Bağımsızlık Mahkemesi'nde gerçekleştirdiği devrimci yargılamadan alınacak çok önemli dersler vardır. Esir Türk ordusu askerlerinin af dilekçelerindeki açıklamaları PKK'nin savaş esirlerine ne denli insancıl ve savaş yasalarına bağlı tarzda davrandığının itirafı anlamında somut belgelerdir. Türk askerlerini esir alan ARGK gerillaları devrimci olmanın sorumluluğunu başarıyla sergileyerek esirlere uluslararası normlardan da öte insani bir yaklaşım göstermişlerdir.

Türk ordusunda bilinçli ya da bilinçsiz olarak yer alan ve Kürdistan halkına karşı TC'nin kirli, haksız ve gayri insani savaşını yürüten, ona alet olan herkesin devrimci adaletin tecellisinin örneği olan bu yargılamayı iyi öğrenip bilince çıkarmaları ve faşist sömürgeciliğin aleti olmaktan kendilerini kurtararak insanlık yoluna gelmeleri gerekir.

Evet, kısacası Kürdistan'da yeni, insani, demokratik ve çağdaş bir hareket gelişiyor. Bu hareketin PKK hareketi olduğunu bilmeyen yok. Ve PKK hareketi Türk devletinin tarihten günümüze uzanan suçlarını, haksızlıklarını, kanun ihlallerini, katliam, soykırım, talan ve zorbalıklarını açığa çıkarma, teşhir etme, yargılama, hesap sorma ve cezalandırma hareketidir.

PKK bunu yapmakla yalnızca Kürdistan ve Türkiye halklarına değil, tüm insanlığa karşı yapılması gereken devrimci görev ve sorumluluğun gereklerini yerine getirmektedir.

Türk devleti PKK'nin bu konumunu bilmeli, işlediği hiçbir suçun yargılamasız ve cezasız bırakılmayacağını artık iyice anlamalıdır. Bu temelde savaş kurallarına bağlı kalmayı esas almalı, savaş esirlerine uluslararası yasaların çerçevesi dahilinde saygı göstermeli ve Kürdistan'da yürüttüğü kirli özel savaşın hesabını tüm insanlığın gözleri önünde her gün, her saniye devrimci adaletin tecellisiyle yargılanıp cezalandırılarak ödeyeceğini asla unutmamalıdır.

Türk ordusu askerlerinin ve Türkiye halkının Zagros Bağımsızlık Mahkemesi yargılamasından ders almalarını ve devletin aleti olmaktan vazgeçip her iki halkın özgür iradeli dostluğu ve kardeşliği için Kürdistan halkının haklı mücadelesinden yana tavır takınmalarını bir insanlık görevi olarak yerine getirmelidirler. Kürdistan'da kan döken ve bunu meşru gören ya da buna alet olan herkes dökülen bu kanın sorumlusu olup PKK'nin devrimci yargısı önünde hesap verecektir.

Berxwedan

Zagros Bağımsızlık Mahkemesi'nde yargılanan Türk askerleri

ZAGROS BAĞIMSIZLIK MAHKEMESİ'ne

GEREKÇE

4.8.1991 tarihinde Halk Ordumuza bağlı gerillaların düzenledikleri Samanlı (Mavan) karakol baskını sırasında biri onbaşı yedi asker teslim alınmıştır. Türk ordusunun ertesi günü Özgürlük Vadisi'ne yaptığı saldırı esnasında da bir birliğimizin düzenlediği operasyonda bir asker yakalanmıştır. Toplam 8 askerin durumları Türk ve dünya basını yoluyla da dünyaya duyurulmuştur. Yakalandıkları andan itibaren kendilerine esir muamelesi yapılmış, bu statü ile yapılacak aracılık sonucu hayatları güvenceye alınarak teslim edilecekleri bildirilmiştir. Ancak savaşın karşı tarafını oluşturan ve bu askerlerin hizmet ettikleri Türk devleti kendi askerlerine sahip çıkmamıştır. İnsanlığın savunucusu durumunda görünen "Birleşmiş Milletler" de bu konuda kendine düşeni yapmamış, bunlara sahiplik etmemiştir. Bunlardan dolayı savaşın bir yönünü oluşturan ulusal kurtuluş mücadelemizin kanunlarına göre yargılanarak, bu doğrultuda gerekenin yerine getirilmesi gerekir. Askerlerin açık kimlikleri aşağıdadır:

Adı soyadı: İbrahim Doğan
Baba adı: Hüseyin
Anne adı: Samiye
Doğum yeri: Erbaa (Tokat)
Doğum tarihi: 1970
Yakalanış tarihi: 4.8.1991

Adı soyadı: Mehmet Çiçek
Baba adı: Halit
Anne adı: Ayşe
Doğum yeri: Köseköy (İzmit)
Doğum tarihi: 1970
Yakalanış tarihi: 4.8.1991

Adı soyadı: Vahit Çiftçi
Baba adı: Nuri
Anne adı: Avdiye
Doğum yeri: Eflani (Zonguldak)
Doğum tarihi: 1970
Yakalanış tarihi: 4.8.1991

Adı soyadı: İbrahim Kobatoğlu
Baba adı: Ahmet
Anne adı: Meliha
Doğum yeri: Terme (Samsun)
Doğum tarihi: 1970
Yakalanış tarihi: 4.8.1991

Adı soyadı: Mehmet Ali Öz
Baba adı: Muharrem
Anne adı: Hamide
Doğum yeri: Balliya (Balıkesir)
Doğum tarihi: 1970
Yakalanış tarihi: 4.8.1991

Adı soyadı: Hüseyin Üren
Baba adı: Satılmış
Anne adı: Bahriye
Doğum yeri: Yenice (Zonguldak)
Doğum tarihi: 1970
Yakalanış tarihi: 4.8.1991

Adı soyadı: İdris Şahin
Baba adı: Bekir
Anne adı: Şerife
Doğum yeri: Çorum
Doğum tarihi: 1971
Yakalanış tarihi: 4.8.1991

Adı soyadı: Nurettin Demir
Baba adı: Ömer
Anne adı: Emine
Doğum yeri: Adana
Doğum tarihi: 1970
Yakalanış tarihi: 12.8.1991

İDDİANAME

Partimizin 1991 yaz dönemi atılımında Halk Ordumuz ARGK, Türk sömürgeciliği ve onun özel savaş ordusuna karşı yoğun bir eylemlilik içinde bulunmuştur. Bilindiği üzere Mavan (Samanlı) köyü karakolu baskını, bu eylemliliğin başarılı bir sürecini teşkil eder. Ülkemiz ve halkımız üzerindeki egemenliği ve yüzyıllardır halkımıza ve insanlığa karşı işlediği suçlarla tanınan sömürgeci Türk ordusundan biri onbaşı yedi asker 4.8.1991 tarihinde gerçekleştirilen baskında sağ olarak ele geçirilmişlerdir. Baskın eyleminin ertesi günü, daha önceki bir yığın hazırlığın da bir ürünü olarak, sömürgeci özel savaş ordusu, ülkemizin güney parçasına yönelik karadan ve havadan kapsamlı bir saldırıya geçmiştir. Tüm dünya kamuoyunun, Kürdistan ve Türkiye halklarının tanık olduğu bu saldırı esnasında da bir asker, Halk Kurtuluş Ordumuzun bir birliğinin gerçekleştirdiği operasyon sırasında teslim alınmıştır.

Gerek karakol baskını eyleminde ve gerekse operasyon esnasında ele geçirilen askerlerin hizmet ettikleri sömürgeci özel savaş ordusu içinde yer almaları, halkımıza ve onun temsilcisi ordumuzun gerillalarına karşı silah kullanmaları başlı başına suç teşkil etmektedir. Her ne kadar baskın eyleminde yakalanan askerler; İbrahim Doğan, Mehmet Çiçek, Vahit Çiftçi, İbrahim Kobatoğlu, Mehmet Ali Öz, Hüseyin Üren, İdris Şahin ve Nurettin Demir silah kullanmamışlarsa da, bu silah kullanmayı istemediklerinden dolayı değil, güçlerimizin kesin hakimiyeti sonucu silah kullanmaya fırsat bulamadıklarındandır. Çünkü bilinmektedir ki, gerek Türk özel savaşının partimiz ve onun geliştirdiği devrimci halk savaşına karşı yaptığı propaganda, gerekse yürüttüğü psikolojik beyin yıkama operasyonu ve pratik uygulamaların etkisi oranında ordusundaki askerler teslim olmaz, çatışırlar. Operasyon esnasında yakalanan asker (Nurettin Demir) ise, günlerce süren Güney Kürdistan'daki Özgürlük Vadisi direnişinde çatışmalara katılmış, sömürgeci orduya olan hizmetini burada göstermiştir.

Sömürgeci Türk egemenliğinin insanlığa, halklara, kendi halkına ve özgülde de Kürdistan halkına karşı işlediği suçlar, uzun bir tarih kapsamındadır. İşlenen ağır insanlık suçlarının fiili uygulayıcısı ise onun silahlı güçleri, dolayısıyla "Türk Ordusu" olarak tabir edilen, halklara ve insanlığa karşı işletilen savaş mekanizmasıdır. Bu nedenle, tarihi Türk barbarlığının, vahşetinin karakterini tamamıyla kendisinde somutlaştıran Türk ordusu, halkımız ve ülkemiz üzerindeki sömürgeci-faşist egemenliğin varlığının kalıcılaşmasının, bu egemenlik sürecinde uygulanan özel savaşın, bunlara denk düşen her türlü iğrenç politikaların uygulanmasının fiili gücüdür. Böyle bir kirli savaş mekanizmasına hizmet etme, içinde görev alma, bilinçli veya bilinçsiz katılımda bulunmanın ağır bir suç olduğu çok açıktır. Kaldı ki, bu ordunun kurulu düzeninde kişi istese de istemese de işlenen suçlara iştirak etmek zorundadır. Hele özellikle Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımızın gelişip yükseldiği dönemde bu ordunun gördüğü temel işleve bağlı olarak konum ve kişilik hangi düzeyde olursa olsun kesinlikle suç işleme düzeyi yüzdeyüzdür.

Belirtilmesi gerekir ki, yakalanan ve isimleri geçen biri onbaşı 8 asker, başından itibaren partimizin yürüttüğü ulusal kurtuluş savaşı, kanunlarına göre savaş esiri statüsünde ele alınmıştır. Bu statü dolayısıyla sorgulanmadıklarından, özel savaş ordusu içindeki görevleri esnasında işledikleri kişisel suçlar veya kendilerine işletilen suçlar konusunda bir bilgi edinilememiştir. Ancak bizim için önemli olan şu veya bu dönemde işledikleri veya teşvik edildikleri suç değil, hizmet ettikleri sistemdir. Zira bugün ülkemizde halkımıza ve onun önderi ulusal kurtuluş mücadelemize karşı yürütülen kirli özel savaş gücü TC ordusu, tarihten günümüze kadar katliam, zor, baskı, işkence, vahşetini, ona bilinçli-bilinçsiz katılanların eliyle gerçekleştirmektedir. Yine, TC ordusu şahsında yapılan hizmetle, sömürgeci-faşist egemenlik hala ayakta kalmakta, varlığını sürdürmekte, uygulamalarını gerçekleştirmektedir. Sömürgeci egemen güçlerin de itiraf ettikleri üzere, onların varlığının teminatı olan ordu birinci derecede suçludur, ona hizmet de bu kapsamda ele alınmalıdır.

Tarihsel konumu ve gördüğü işlev nedeniyle sömürgeci Türk egemen sistemi ve onun savaşının fiili gücü durumundaki ordusu tamamen bir suçlular topluluğu halindedir. İnsanlığa, Türkiye ve Kürdistan halklarına karşı oluşturulan mekanizmanın ve bu mekanizmanın işleticisi, yürü-

tücüsü, hizmetçisi olanların yargılanmaları tarihin insanlığa adamış olduğu bir görevdir. Bugün partimiz önderliğindeki halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesi kendisini salt bir halkın, Kürdistan halkının kurtuluşu göreviyle sınırlamamakta, tarihin bu mücadele şahsında atfettiği yargılayıcılık rolünü de oynamaktadır. En başta, geliştirilen siyasal ve silahlı mücadeleyle insanlık suçu olan sömürgeciliği tüm yönleriyle cezalandırmakta, halkımızın şahsında insanlığın katledilmesini yargılayarak insanlığın yüce adalet anlayışını temsil etmektedir.

Durumları savcılığımızca ele alınan ve bu mahkememize intikal ettirilen Türk özel savaş ordusu mensupları (İbrahim Doğan, Mehmet Çiçek, Vahit Çiftçi, İbrahim Kobatoğlu, Mehmet Ali Öz, Hüseyin Üren, İdris Şahin ve Nurettin Demir) de bu adalet anlayışıyla yargılanmalıdır, diyoruz. Bu sebeple, şahıslarında yargılanmasını talep ettiğimiz sömürgeci egemen sistem ve onun varlığının temel gücü özel savaş ordusunun suçlarını ortaya koymak yüksek adalet anlayışının bir gereğidir. Bu esas üzerinde adaletin yerini bulacağı inancındayız.

Türk egemenlik sistemi ve onun ordusu, tarihi suçlarıyla yargılanmalıdır!

Ordu, sınıf ve ulus egemenliğinin savaş ve zor gücüdür. Ordunun pratiğine yansıyan da hizmet ettiği egemen gücün karakteridir. Egemen güç hangi temel üzerinde kurulmuşsa, ona uygun ordu gücünü örgütler ve harekete geçirir. Bu temelde ele alındığında Türk ordusunun tarih karşısındaki konumu da anlaşılmaktadır.

Türk egemenlik sisteminin kuruluş tarihi halklara karşı ilan edilen savaş tarihidir. Yaşamını tamamen halkların emek-değerlerini gasp ve talanla gerçekleştiren, kendisini buna uygun askeri güç olarak örgütleyen bu sistem, üretimden kopuk bir güç olarak doğmuştur. Onun doğuş döneminde Asya ve Anadolu halkları, yaşamlarını ürettikleri değerlerle sağlar ve bunu yurt edinme ve toprağa bağlanma biçiminde geliştirirlerdi. Ancak Türk egemenliği, belli bir yurt edinmeden ziyade, diğer halkların üzerine akınlarla saldırı düzenleme ve ganimet elde etme yoluyla halklarla savaş içinde olmuştur. Sürekli at sırtında *"akıncı güçler"* biçimindeki örgütlenme tarzları, onların tümden diğer halklar karşısında *"vur kellesini, al ganimetini"* ilkesi ile yaşam tutturmalarını getirmiştir. Elbette bu durum karşısında değerlerini koruyan halkları katletme ve değerlerini ele geçirme bu sistemin yaşamının temel üslubu olmuştur. Türklerin Anadolu'ya geçişleri ve kurulan beyliklerin temelinde yatan gerçeklik budur. Daha önce Anadolu'da yaşayan uygarlıkları tahrip ederek bu alana yerleşmeleri, akıncı boylarının yağma, talan, gaspetme, keşif ve önü açma biçimindeki kendilerine has özel savaş yöntemleri biçiminde olmuştur.

Girdikleri alanda halkların siyasi, ekonomik, kültürel, sanatsal değer ve organizasyonlarını parçalayarak, onların gelişimlerini engellemekle halklar üzerinde tamamen tahripkar bir rol oynamışlardır. Bu itibarla gerek kurulan Selçuklu beylikleri ve gerekse daha sonraki Osmanlılarla birlikte gelişen merkezi feodal-despotik sistemde denilebilir ki, devlet yaşamı bütünüyle halklara karşı yürütülen özel savaş yöntemlerinden ibarettir. Özellikle Osmanlılar döneminde kurulan Yeniçeri Orduları ve bunların sürdürdüğü savaş, bu konuda en çarpıcı örneği oluşturur. Halklar üzerinde salt ürün veya maddi değer gaspı ve talanı değil, insan gaspı ve talanını da uygulayarak, bunu merkezi otoritelerinin savaş gücünü oluşturmada, yüzyıllarca süren egemenliklerini sürdürmede, yükseltme ve yaşatmada kullanmışlardır. Anadolu ve Balkanlar'da yedi yaşından itibaren devşirilen Hıristiyan çocukların kullanılması ve bu konuda yaşanılan tarihi örnekler çarpıcıdır. Bu tarzda oluşturdukları savaş gücüyle Anadolu ve Balkan halkları üzerinde estirdikleri terör, sindirme hareketleri ve bunun yarattığı psikolojik etki korkunçtur. Nitekim Türk barbarlığı deyince halklar o dönemin dehşetini akla getirmektedirler.

Dışa karşı diğer halklar üzerindeki bu uygulamalar komplolara kadar vardırılırken, bu durum kendi halkı için de geçerlidir. Egemenliğindeki tüm kesimlere karşı uyguladığı yıkım, katliam ve komploculuğun boyutu iktidar içine de yansıyarak, tarihe geçen Osmanlı saray entrikacılığı, onun savaş yönetiminin bir parçası olmuştur. Osmanlı sultanları, kendi içinde öyle bir terör geliştiriyorlar ki, iktidar için gerektiğinde bütün kardeşler boğdurulabiliyor ve bu durum normal bir yaşam olarak görülüyor. Büyük bir terör politikası anlamına gelen bu durum, iktidarın yaşatılması ve egemenliğin korunup geliştirilmesinde neye dayanıldığının kanıtıdır. Yüzyıllarca süren ve methi yapılan meşhur Osmanlı sisteminin hem halklar içinde hem de kendi içinde, kendisinden başkasına yaşam hakkı tanımama, her türlü alternatifi yok etme politikasına en iyi örneği bu mücadele tarzı oluşturmaktadır. Bu temelde yaşatılan Osmanlı sistemi sivil-asker çıkar grubundan oluşmuş bir gücün, evrensel çapta bir terörist şebeke olarak sultanlar etrafında her türlü cinayeti, talanı, ahlaksızlığı sınırsız geliştirirken, ne iyi bir millet ne de ilerici bir sınıf ortaya çıkarmaları ve buna müsaade etmeleri söz konusudur. Bilakis, en lümpen, üretimden kopuk, en çapulcu, en cani, insani hiçbir değerle alakası olmayan eli kanlı bir şebeke olarak tarih sahnesinde yer almışlardır. Oluşturulan bu kuvvet, hiçbir halka, ilerici sınıf ve gelişmeye nefes aldırmamıştır. Bunlarla birlikte her türlü kültürel, sosyal, ekonomik ve politik gelişmeye fırsat tanımamıştır. Bu temel üzerinde oluşan rejim, adalet ve ordu tam anlamıyla özel savaş sistemi olarak, temelde değer gaspetmeyi karakter edinmiştir. Kitlelere boyun eğdirilmesi, karşıt grupların imhası ve her türlü gelişmelerin tahrip edilmesi ile oyun, hilebazlık ve komploculuk onun genel karakteri olmuştur.

Daha sonraki süreçte oluşturulan Türkiye Cumhuriyeti ise, bu sistemin ad ve kılıf değiştirilerek yaşatılmasıdır. Cumhuriyet, Osmanlıya kadarki egemenlik sistemi ve Osmanlı döneminin ad değiştirilip, maskelenerek çağa uyarlanan Türk egemenlik gerçeğinin kendisidir. Mustafa Kemal'in oluşturduğu Cumhuriyet döneminin bir önceki aşamasında Türk egemenliğinin geliştirdiği ideolojik çarpıklıklar, tamamen eski sistemin temeli üzerinde yaratılacak yeni düzenin oluşum senaryolarıdır. Pan-İslamizm, Pan-Osmanlıcılık, Pan-Türkizm (Turancılık) ve sonuçtaki Misak-ı Milli Türkçülüğü, onun çağa göre uyarlanan, faşist nitelikli şoven-ırkçılığının ürünüdürler. Bu dönemde Osmanlılara karşı ulusal varlıkları için çırpınan Arapların mücadeleleri ihanet sonucu başarısızlıkla sonuçlanırken, Kürdistan ve Kürtlük gerçeği çağa, insanlığa ve kendi gerçekliğine kapatılma sürecinin başlangıcını yaşamaktadır.

Tarihi toplumsal süreç, Türk egemenlik sisteminin ve onun insanlığa, halklara karşı yürüttüğü özel savaşının en açık ifadesini kemalizmde, kemalizmin somutlaştığı cumhuriyet mantığında bulur. İdeoloji ve politikasını tamamen Osmanlıdan devralan ve bunu çağın en gerici, tutucu, ırkçı-şoven, katliamcı, komplocu, sömürücü özellikleri ile birleştiren kemalizmin, insanlığın suç dosyası olduğunu, onun Cumhuriyet tarihinden bugüne varan pratiği açıkça ortaya çıkarmıştır. Ortaya çıkışı ve kuruluşu tamamen içe ve dışa karşı komplolara dayanan, gelişen halk hareketlerini ve burjuva devrimci anlamda bile olsa ilerici öğeleri imha ve sindirme ile kendisini kurumlaştıran bir özelliğe sahiptir. Kendisini tamamıyla Mustafa Kemal'in şahsında gösteren komploculuk, ikiyüzlü politika ve ayak kaydırarak imha iç ve dış siyasetinin temelini oluşturur. Ordu-paşa kültürünün altında yatan gerçeklik, sindirme bastırma, katletme ve bunu giderek özel savaşın tüm yöntemleriyle kitlelere özümsettirme biçiminde ifadesini bulur.

1920-25'ler süreci Türk halkı uğruna gelişen ilerici güçlerini imha etme, ilerici insanlığı aldatma, şoven-milliyetçi kültürü yaratarak oturtma dönemidir. Yöntemde tutturduğu savaş biçimiyle devlet-millet, şoven-ırkçı ulusçuluğu kitlelere empoze-özümsettirme ve böylelikle Türk halkını diğer halklara düşman kılma yollarıdır. Nitekim bu aşamadan itibaren uygulanan özel savaş yöntemleri salt diğer halklar ve Kürdistan halkı için değil Türkiye halkı için de tamamen geçerlidir. Bunun sonucudur ki bugüne kadar o halk, kendi gerçek gelişme yolunu bulamamıştır. Kendisini tek şeflik, milli-şeflik, 12 Mart, 12 Eylül biçimlerinde gösteren denemeler, kemalizmin Cumhuriyet tarihinde çağın ve toplumun gelişme dönemlerine göre yürüttüğü özel savaş denemeleridir. Bunlar dönemlerin gelişme özelliklerine göre uyarlanan savaşım aşamalarıdır. En büyük ortak özellikler ise, kitleleri sindirme, katletme, kendisinden başka gelişmeye olanak tanımama, vahşetin dozajını ayyuka çıkarma, insanlık, hukuk, adalet ve yaşam ilkelerini çağ adına ayaklar altına almadır. Bunlar, özel savaş ideolojisinin beyinlere şırınga edildiği savaş yöntemleridir. Eğer bugün Türkiye halkı adına demokratik-ilerici bir gelişme yaratılamıyor, Türkiye halkı egemen resmi ideolojinin kalıpları içine hapsedilerek, her türlü insanlık gelişmesine karşı ilgisiz kalıyorsa, bunun temelini kemalist özel savaş uygulamaları ve bunun dayandığı ideolojinin altında aramak gerekir. Bu ideolojik-felsefik anlayış, doğurduğu sonuçlar itibariyle Türkiye halkı açısından oldukça tahripkardır. Sonuçta kendi halk olma özelliğinden uzak, insanca yaşama yabancı, insanlıkla, dolayısıyla diğer halklarla birleştirici özellikten uzak, üretim ve gerçek emek sahipliğini yapamayan, sosyal olarak her türlü insani özelliğe yabancı, emperyalizmin ahlaksızlık politikasına tamamen açık, halk-ulus ve kişilik anlamında her türlü iğrenç politikayı sindirebilecek düzeye kadar düşürülmüş bir toplum yaratılmıştır. Bu toplum, devlet-millet bütünlüğü, Türk ulusçuluğu, ordu-millet kavramı vd. politik yöntemler altında kandırılarak, katledilerek, sinsi sosyal, ekonomik ve kültürel politikalarla yozlaştırılarak ve bunun en son kertesinde askeri çıplak zorla ezilerek kişiliksizleştirilmiştir.

Egemen sistemin bu uygulamaları, elbette egemenlerin fiili olarak kullandıkları güçlerle gerçekleştirilmiştir. Bu güçlerin en başında da tarihi kökeni ve kuruluşu insanların kanına, canına kıymaya dayanan barbar, vahşi, katil ve işkenceci Türk ordusunun geldiğini söylemek gerçekçiliktir. 12 Eylül faşizmi ve uygulamaları ile bunun yarattığı tahribatlar, bu çıplak gerçeğin en son kanıtıdır.

Türk egemenlik sisteminin tarihsel gerçeğini ortaya çıkarmak için, onun Kürdistan üzerindeki uygulamalarına bakmak yeterlidir. Bu egemen sistemin daha başından itibaren Kürdistan'a karşı uyguladığı yöntem aldatma, düşürme, kendi gerçeğinden uzaklaştırma ve böylelikle bölüp parçalama olmuştur. Gelişmesinin daha başlangıç aşamasında bile Kürdistan halkına yönelirken temel aldığı yöntem, zenginliklerin talan ve yağmasını gerçekleştirmek için, ihaneti dayatarak, halkı bölme, parçalama ve kendisine benzeştirme politikasıdır. Bu yolla gücünü tükettiği halkımızın arasına nifak tohumları ekerek, adım adım ülke topraklarına yayılma ve buradaki zenginlikleri talan etmedir. İşbirlikçilerinin çocuklarından başlayarak Kürdistan'da devşirdiği insan gücü, hem halkımıza hem de diğer halklara karşı işlediği suçlara başkalarını ortak etme temelinde kullanmıştır. En ince politik yöntemler hangisi ise o yöntemi kullanarak düşürdüğü halkları da kendi suçları kapsamına sokmuştur. İslam ideolojisini, Hıristiyan halklara karşı hep fetihçi-talancı ve yağmacı yönüyle kullanmış Müslüman halkları da *"din kardeşi"* görüntüsüyle aldatmıştır. Bunun yanısıra bu halkları düşürmüş, kullanmış, aynı şekilde bu halkları mezhep-tarikat vb. tarzda suni çelişkiler yaratarak bölmüştür. Hem kendi içinde ve hem de birbirlerine kaşı girdikleri kıyım hareketlerinde, Osmanlının fitne-fesat, oyun bozan ve ikiyüzlü parmağının olmadığı tek savaşa tarihte rastlanamaz.

Kürdistan üzerinde uygulanan sindirme, talan ve yağma, işgal-istila seferleri karşısında direnen Kürt halkının Osmanlı egemenliğinin kıyım hareketleriyle bastırılması ve yüzbinlerce insanımızın her seferinde katledilmesi tarihin öğrettiği gerçeklerdir. Kendisi kıyım akınları düzenlemekle yetinmemiş, halk içinde yarattığı bölünme ve oluşturduğu özel ordular sonucu halkın kendi elleriyle kendi katlini gerçekleştirmesini sağlamaya çalışmıştır. Halkların tarihinde ilk olarak, bir halkın kendi içinde yaratılan özel ordularla katledilmesi Türk egemenlik sisteminin Kürdistan'da uyguladığı bir yöntemdir. Yavuz Sultan Selim'in İdris-i Bitlisi ile başlattığı bu dönem, Osmanlıların oluşturduğu Hamidiye alaylarıyla devam etmiştir. Osmanlıların Kürdistan üzerinde en fazla uyguladığı sömürgeci yöntem, kaba işgalciliği aşan ve Kürdistan somutunda gerçekliğini bulan, sinsi özel savaş yöntemleridir. Din, tarikat, aşiret vb. temelindeki çelişkilerin körüklenmesi bu yöntemlerin başında gelirken, çıplak askeri zorun kullanımı da her alanda geçerli kılınmıştır. Tarih, Osmanlıların Kürdistan üzerinde hakimiyet kurma ve halkı kıyımdan geçirme savaşlarında yabancı askeri uzmanları bile kullanacak kadar gözü dönmüş olduğunu kanıtlamaktadır. Feld Mareşal Helmut von Moltke adlı bir Alman subayının bile Kürdistan'daki kitle kıyımında uzmanlaşarak savaşta terfilendirildiği, Moltke'nin kendi mektuplarında yer almaktadır.

Yüzyıllarca süren sömürgeci uygulamaların halkımız üzerinde vardığı düzey, kendi çıkarlarını egemenliğin çatısı altında sindirilerek kaybeden, sömürgeci egemenlerin kışkırtmaları ile başka halklara karşı kullanılabilen, bırakalım bunu kendi kendini katledebilecek bir düzeye gelen ve ülke, vatan, halk olma kabiliyetinin sönmeye yüz tutturulmasıdır.

Evet, bu kısa açıklama ile de olsa izah etmeye çalıştığımız yüzyıllarca bir süreyi kapsayan sömürgecilik tarihinin, kemalist Cumhuriyet dönemine devredeceği Kürdistan gerçeği budur. Dağlarda, geçmiş üretici özelliğinden ve vatan kavramından kopartılarak uygarlığa kapıları kapanan, bilinçsiz, her türlü oyuna açık hale getirilmiş bir halk, artık yeni egemenlik sürecinin çarkları altında ezilmeye hazırdır. Osmanlı sisteminin halkımızı soktuğu konum budur. Ve bu temel üzerindeki kemalist politikacılık Kürdistan'daki işbirlikçilik vasıtasıyla da kendisini güçlendirmiş ve yeni Cumhuriyet düzenini kurmuştur. Dönemin politikası ikiyüzlü "kamçı-şeker politikası"dır. Her türlü yöntemlerle Kürdistan'da bir suskunluk sürecini yaratmakta, ihanetçiliği, işbirlikçiliği devreye sokarak böylece kendi düzenini kurumlaştırmaktadır. O meşhur Osmanlının yıkılışı döneminde Diyarbakır seferi, daha sonraki süreçlerde yapılan Erzurum ve Sivas kongreleri bu politikanın uygulandığı uzlaşma ve aldatma sahalarından bazılarıdır. Şoven-ırkçı ruh, bu alçakça ve sinsice emelleriyle gelecekte kusacağı kinini bilemekte, bunun temsilcileri olan kurumlaşmasını sağlamlaştırmaktır.

Dedik ki, kemalist ırkçı-şovenizm kendisi dışında hiçbir gelişmeye imkan tanımaz. Karakterlerini Osmanlıdan alan gerekirse kardeşlerini boğdurabilecek komplocu-katliamcı iktidar hır-

TÜRK ORDUSU MENSUPLARI!

Türk devletinin Kürdistan'da kan, baskı ve işkenceyle yürüttüğü haksız, adaletsiz ve insanlıkdışı özel savaşının aleti olmaya son verin! Kürdistan halkının devrimci adaletine sığının! Silahlarınızı sizi insanlık suçu işlemeye sevkeden Türk devletine çevirin. Kürdistan'da döktüğünüz her damla kanın, insanlığa karşı işlenmiş en büyük bir suç olduğunun bilincine vararak, Türk ordusundan firar edin, halktan af dileyin!

ERNK-ARGK

sıyla dolu olan kemalist TC'nin tahribatları Kürdistan halkı açısından daha katmerlidir. Çünkü, Cumhuriyeti düzenine kavuşturacak olan Kürdistan'ın zenginliği ve yine onu güçlendirecek olan kendisine benzeştireceği insan malzemesidir. Osmanlı deneyelerinden edindiği tecrübe ve hegemonyacı karakteriyle Kürdistan'ın zenginlikleri Kürdistan'a yönelik iştahını daha da kabartmaktadır. Zaten yukarıda belirtildiği üzere 1920-25 sürecinde, kendi içindeki gelişme ögelerini, Mustafa Suphi ve 14 arkadaşını, Çerkez Ethem'i, birçok general ve mebusları komplolarla idam ettirmesi, bastırması vb. dışa karşı harekete geçme kolaylığını yaratmıştır. Geçen yüzyıllardaki egemenlik alanının yarıya yakınını hükmü altına alırken, uyuyan halkların bu durumlarına son vermelerinin yarattığı çılgınlık, tamamen Türk ırkçılığı etrafında kinlenerek Kürdistan halkı üzerine kusturulacaktır. Zayıf ve çaresiz Kürdistan halkının çağdan uzak kalışı, onu savaşma ve kendini koruma yeteneğinden bile mahrum bırakmıştır. Bu durum ırkçı-şovenizmin bilinen kemalist Türk egemenlik kılıcının kullanımına zemin hazırlamaktadır.

Nitekim 1919'larda gerçekleşen Koçgiri İsyanı Kürdistan'ın çağın en gerici sömürgecilik koşullarına alınmasına gerekçe gösterilmiştir. İç ihanetin verdiği güçle başlatılan askeri işgal süreci, sistemin kamçısı olan vahşet ve katliamcılıkla başlatılır. Türk ordusu tarihteki rolünü bir kez daha oynamaya, Kürdistan'ın ovalarını ve dere yataklarını Kürt insanlarının cesetleriyle doldurmayla başlamıştır. Gelişen kıyım hareketi Kürdistan'ı baştan başa sararak insan katlinin yapılmadığı bir tek alan bırakmamıştır. Yurtsever tek bir insanın yaşamasına tahammül edilmeyerek yapılan katliam, Koçgiri'den başlayarak Palu, Genç, Hani, Zilan, Ağrı ve Dersim gibi önemli isyan merkezlerinde yoğunlaştırılmıştır. Ana rahmindeki ve kucağındaki bebeklerimize, genç kadın ve erkeklere, soyu kurutulurcasına öldürülen insanlara yönelik bu muamele uygarlığın halkımıza verdiği bir hüküm adına yapılmıştır. Nitekim dünyanın gözleri önünde yapılanlar, çarpıtılarak anlatılıp Türk halkı ve kamuoyu aldatılır ve böylece onaylayıcı pozisyona sokulmaya çalışılır. 1925'lerde başlayan ve 1940'lara varan bu vahşet dönemi, tarihin ender rastladığı bir harekata tanıktır. Toplu katliamlar, yıkım ve yakma hareketi Kürdistan'ın hemen her köy ve kentinin yaşadığı olaylardır. Kürdistan'da pilot bölge olarak seçilen Dersim, bütün uygulamaların denendiği bir alan haline getirilir. Katliamla bastırma, korkutma, sindirme, harekat sonrası başlatılan Tahrir-i Sükun kanunlarıyla vatansızlaştırma, vatandan söküp atma faaliyetine dönüştürülür. Zaten direnişlerin önderleri "İstiklal Mahkemeleri" sonucu idam sehpalarına çıkarılarak katledilmişlerdir.

TC, bu süreçte istediğini elde edecek zaferi kazanmış, onun meyvelerini toplayacak politikalar geliştirmeye başlamıştır. Beyaz katliam denilen süreç bundan sonra daha rahat uygulanacaktır. Dersim'den başlayarak ülke geneline yaygınlaştırılan kışla kültürü, okul sistemi çerçevesinde devreye sokulmuştur. Baba ve anneleri katledilen çocuklardan başlayarak ülkemizin genç beyinleri okul sistemi altında benzeştirme-Türkleştirme politikasına yatırılır. Bugüne kadar sürdürülen bu sistem, kişiliksizleştirmenin, kimliksizleştirmenin ve vatansızlaştırmanın temel aracı durumunda işlev görmektedir. Kemalistleştirilmiş bir toplum yaratma çabalarında önemli mesafeler kaydedildiği devrim süreci-

geçirmiştir. Tüm amacı, devrimi baltalamak olan faşist-TC ordusu, Kürdistan ve Türkiye halkları üzerinde korkunç uygulanmalara girmiştir. Halk pasifize edilmeye çalışılmış, yaşam zindana çevrilmiştir. İnsanlar tutuklanmış ve yargısız öldürülmüşlerdir. Böylesi insanların sayısı binleri aşmaktadır. Tüm bu vahşi uygulamaları, *"Vatan-millet"* safsatalarıyla haklı çıkarmaya çalışmış, halkı uyutup kandırmayı, sindirip susturmayı esas politikası haline getirmiştir. *"Yakala öldür"*, *"Halkımız devletine bağımlıdır, uyumludur"* denilerek yapılmıştır. *"Kenan Evren Alayları"* olarak çetecilik yeniden tarih sahnesine bir ihanet şebekesi olarak çıkarılmıştır. Halk tamamen yoz bir yaşam içine çektirilmiş ve sindirilmiştir. Toplumun ahlaki değer yargıları oynanmıştır. Halka, zorla *"Her şey ordu ve devlet için"* dedirtmeyi ve uyutmayı başarmıştır. Halkın varını-yoğunu çalmıştır. Aç-susuz bırakmıştır. Daha sonra da ajanlaştırmaya yeltenmiştir. Böylece

sıyla insanlığa karşı işlediği suçların kaba hatlarıyla genel siyasal sonuçlarıdır.

Halkımıza ve insanlığa karşı işlediği suçlarla, bir suç mekanizması olan Türk egemenlik sistemi ve onun varlığının temelini teşkil eden Türk ordusu, insanlık ve adalet adına yargılanarak tarihteki yerine oturtulmalıdır. Burada insanlık adaleti için savaşan ve bunu halkının ulusal kurtuluş mücadelesinde yerine getiren bu hareketin temsilcileri ve bu adaletin yargılayıcı gücü mahkememizin;

ANALAR, BABALAR!

Sizi aç, yoksul, işsiz bırakan Türk devleti, binbir acıyla büyüttüğünüz evlatlarınızı Kürdistan'da bir halkı katletme savaşında kullanıyor. Her gün oğullarınızın ölüm haberini bekleyerek acı içinde yaşıyorsunuz. Ama oğullarınız kimin için, ne için ölüme gönderiliyor? Kürdistan halkı sadece sizinle özgür iradeli birlik ve kardeşlik savaşımı vermiyor, demokrasi kavganızı da geliştirip güçlendiriyor. Oğullarınızın haksız Türk özel savaşının kurbanları olmasına fırsat vermeyin. Kürdistan halkının dostluk elini tutun. Oğullarınızın Kürdistan'a gönderilmesine sessiz kalmayın. Faşist devlete karşı sesinizi yükseltin!

ERNK-ARGK

mizin aydınlattığı bir gerçektir.

Bu safhadan sonra Kürdistan için işleyen ulusal imha sürecidir. Her şey bu durumun hizmetine sokularak, katliamın boyutu genişletilir. Türkleştirme, kimliksizleştirme ve kişiliksizleştirme amacıyla bilim, kültür, sanat, edebiyat, ekonomi, siyaset, askeri vd. alanlarda politikalar üretilerek kısa sürede bitirici sonuç alınmaya çalışılır. Baskılar ve işkence uygulamaları doruktadır. 1940'tan sonra "Milli şefliğin" tahsildar ve jandarma yöntemi, her Kürdistanlı'nın nasibini aldığı uygulamalardır. İnkarcılık ulusal düzeyde seyrettirilmekte, bunun derinleştirilmesi ve gerçekleştirilmesi için, sahte bilim harekete geçirilmektedir. 1970'lere varıldığında, her türlü ulusal gerçekliğin inkar edildiği, Kürtlük ve Kürdistan adına bir değerin bırakılmadığı parçalanan Kürdistan'ın kuzeyinde ulusal gerçekliğin tüm yollarının tıkandığı bir düzey yaşanmaktadır.

12 Eylül gibi, Cumhuriyetin bu son yıllarında yaşatılan faşist-terör Türk egemenlik sisteminin Kürdistan politikasının ve halkımıza, insanlığa karşı işlenen suçların ortaya çıkarılması için yeterlidir. Türkiye ve Kürdistan'daki devrimci gelişme karşısında TC çaresizlik içinde egemen sistemi modern orduyla harekete

"Kürtse vur..." biçimindeki şiarları, ordunun neye hizmet ettiği ve insanlık değerlerini ne kadar ayaklar altına alan bir yapı olduğunu göstermektedir. Kemalizm zehirini tüm hücrelerine dek özümsemiş ve kemikleşmiş olan yapı ordudur. Böyle şekillenmiş bir ordunun, açık ki yapmayacağı şey yoktur. Nitekim Kürdistan ve Türkiye'de hayat bulan uygulamalar bunun sonucudur.

Devrimci ulusal kurtuluş mücadelemizin 1984'te silahlı mücadeleyi başlatmasıyla birlikte TC ve ordu gücü, tüm olanaklarını kullanarak, hiçbir savaş kuralını tanımadan kudurmuşcasına halkımıza saldırmaya başladı. Yoldaşlarımıza ve halkımıza karşı, napalm bombalarından kimyasal silahlara dek her şeyi kullanmıştır. Esir yoldaşlarımıza savaş esiri muamelesi yapmamış, yapmadığı gibi de, tüm dünyada uygulanan işkence yöntemlerinin bileşiminden elde ettiği görülmemiş yöntemleri uygulamıştır. Direnenleri ya yakmış ya yüksek binalardan atmış, *"intihar etti"* süsü vermiştir. Bu uygulamaları sadece devrimci insanlara karşı yapmamıştır. Oluşturduğu sömürge valiliği statüsüyle özel savaşı en ince ve korkunç politikalarla uygulamaya koymuş, halkı kişiliksizleştirme yolunda tüm gücüyle çalışmıştır. Tüm bunlar

halk, gerek ordu baskısından, gerekse de açlıktan ülke topraklarını bırakmış, dünyanın dört bir yanına -en tortu işlerde çalışmaya- kaçmıştır.

Mücadelemizin günden güne gelişimi ve faşist ordunun bundan duyduğu korkuyla *"Orduya karşı gelen herkes düşmandır"* ilkesi ile her sivilin öldürülmesini yasallaştırmışlardır. Yine *"ot bile bitmemelidir"* diyen vahşi özel savaş ordusu Kürdistan'ı her şeyi ile yakıp yıkma hareketini gerçekleştirmiştir. Köyler boşaltılmış, köyler yakılmıştır. Timiyle, politiyle halk üzerinde tam bir ölüm ve korku rüzgarı estirilmiştir. İnsanlar evinden alınmış, geriye cesetleri gönderilmiştir. Halk, toplu katliama tabi tutulmuştur. Halkın namusuyla oynanmış, mal varlığı taru-mar edilmiştir.

Kısaca 12 Eylül, Türk egemenlik sisteminin tarihinin ve tarihteki suçlarının yoğunlaşmış bir ifadesidir. Bu egemen sistemin ve onun hizmetindeki suç mekanizmalarının suçlarını tek tek ve tarihi olaylarıyla belirlemek, ancak tarihçilerin uzun yıllar sürebilecek inceleme ve araştırmaları sonucu ortaya çıkarılır ki, bu da bugün olanaklarımızın elvermediği bir şeydir. Ele aldığımız bu iddianame, Türk egemen sistemin halkımıza, Türkiye halkına ve diğer halklara, dolayı-

bu görevin gereğini insanlık adına yapacağına inanıyoruz.

BÜTÜN BUNLAR İÇİN:

1- Taşıdığı hegemonyacı ve fetihci karakteri dolayısıyla halklara saldırmak, onların toprak bütünlüğünü, milli varlıklarını, tüm değerlerini talan ve gasp yoluyla tahrip etmek, bu doğrultuda her türlü insani değerleri ayaklar altına almak,

2- Türk halkının, halk olarak varlığını kendi egemenlik amaçları uğruna kullanmak, diğer halklara düşman etmek, emperyalizme peşkeş çekmek, onun ulusal, demokratik, insan haklarını ayaklar altına alarak rencide etmek, sömürmek ve kendi kişiliğinden uzaklaştırmak, Kürdistan halkına karşı suç işletmek;

3- Kürdistan'ı bölüp-parçalamak, sömürgeleştirmek, halkın kimliksizleştirilmesi, ulusal inkarcılığın geliştirilmesi ve giderek tarihten silme amacına yönelik tüm uygulamaları gerçekleştirmek, halkımızı tarihin karanlığına sokarak kendi mücadelesini veremeyecek duruma getirmek;

4- Kürdistan'da ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel, askeri vd. kurumlaşmasını sağlayarak, kendine benzeştirmek, geliştirdiği kurumlaşmalarla beyin sömürüsünü gerçekleştirmek, zenginlik kaynaklarını, insan gücünü talan etmek ve sömürmek;

5- Bütün bunları gerçekleştirmek için Kürdistan ve Türkiye insanına işkence, katliam, baskı,terör, sürgün vd. uygulayarak insanlığa karşı temel hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmak;

6- Kendi çirkin emellerini gerçekleştirmek için dünya, Kürdistan ve Türkiye kamuoyunu aldatmak;

7- Bu suçların işlenmesi ve pratikte hayat bulması, ancak Türk ordusu gibi salt insanlığa ve halklara karşı suç işlemek için kurulan bir mekanizmayla gerçekleştirilebilir.

Bunun için; bilinçli ve bilinçsiz bu mekanizma içinde yer almak, doğal olarak bütün bu sonuçlara ortaklık etmek demektir. En üstten en alta kadar bütün Türk ordusu mensupları bu suçların işlenmesinden sorumludurlar. Çünkü, Türk ordusu belirtilen bu suçların birincil derecedeki suçlusudur. Kaldı ki ordu içinde dahi her türlü insani değer rencide edilir. Bu durum ordu içinde görev yapanlar tarafından açıkça bilinmektedir. Gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz, artık Türk ordusuna hizmet etmekle hangi suçların işlenebileceğini ortaya çıkarmıştır. 12 Eylül'den bu yana, her gün, her saat yürütülen savaşın bir tarafını teşkil eden Türk ordusunun halkımıza ve Türkiye halkına karşı geliştirdiği katliam, işkence, baskı ve terör furyası altında, bilgisi olmayan bir tek insana bile rastlanamaz. Kaldı ki tüm bu durumları basın-yayın organları bile günlük olarak işlemektedir. Bu durumların belirtilmesine rağmen, yine de kendileri Kürdistan'da askerlik yapmışlardır. Hem de savaşın en kızgın olduğu yerde askerlik yapmaları söz konusudur ve bu durumu görmektedirler. Buna rağmen bu ordunun içinde yer alan, fırsat düştüğünde halkımızı ve onun öncülerini katletmekten geri durmayan bu ordu mensuplarının suçları açıktır, gizlenemez.

Tarihin Türk egemenlik sistemi ve onun tüm kurum ve kuruluşları olduğu gibi, en başta Türk ordusu için verdiği hüküm; idam kararıdır. Yukarıda açık kimlikleri bulunan, İbrahim Doğan, Mehmet Çiçek, Vahit Çiftçi, İbrahim Kobatoğlu, Mehmet Ali Öz, Hüseyin Üren, İdris Şahin ve Nurettin Demir adlı sanıkların Türk ordusunda görev yapmak, halkımıza ve onun öncülerine karşı savaşmak amacıyla Kürdistan'da askerlik yapma, bunun için çatışma ve operasyonlara katılma suçları tespitlidir.

Bu nedenle yüce mahkememizin, sanıkların şahıslarında Türk egemenlik sistemine ve onun ordusuna; ayrıca adı geçen sanıkların da içinde bulundukları konumlarından ve yakalandıkları esnada herhangi bir olumlu tutumları görülmediğinden -zira gerek karakol eyleminde ve gerekse operasyonda ele geçen askerler silah kullanmama istemlerinden dolayı değil, güçlerimizin kararlı ve kesin hakimiyetlerinden dolayı yakalanmışlardır- dolayısıyla hafifletici neden olmadığından haklarında idam kararının verilmesini yüce bağımsızlık mahkememizden talep ediyoruz.

Devrimci selam ve saygılarla

7.10.1991

Zagros Bağımsızlık Mahkemesi

Savcılığı

Esir Türk askerlerinin af dilekçeleri

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'a

4.8.1991 Pazar sabahı esir düşen askerleriz. Büyük baskın sırasında esir alındıktan sonra sizin içinize karıştık. Sizleri terörist olarak bildiğimiz için ne zaman öldürecekler duygusu taşıyorduk. Ve bizi esir alan arkadaşlarda da sürekli bizi ne yapacaklarını, ne zaman öldüreceklerini soruyorduk. Aldığımız cevapta ise sizi serbest bırakacağız, öldürmeyeceğiz diyorlardı. Sizleri terörist olarak bildiğimiz için inanmıyorduk.

Ama sizin aranıza karıştıktan sonra, günler ilerledikçe sizleri tanımaya başladık. Bizleri öldürmeyeceğinizi, kitaplarınızı ve dergilerinizi okuduktan ve aynı zamanda arkadaşların bizlere gösterdikleri iyilikleri gördükten sonra sizlerin insan sever, halksever olduğunuzu, terörist olmadığınızı anladık.

Biliyorsunuz ki, TC'de 20 yaşını dolduran bir gence zorunlu askerlik var. Bizlere bu askerlik içerisinde, sizlerin terörist olduğunuzu, insanlara kast ettiğinizi sık sık söylüyor ve anlatıyorlardı. Bizler de halk çocukları olduğumuz için insanlarımızı kurtarmak istiyorduk. Ama sizlerin aranıza karıştıktan sonra, kimin terörist olduğunu, kimin insanlara kastettiğini anladık.

Bizler bilmeyerek ve bilmediğimiz için de sizin topraklarınızda askerlik yapmaya geldik. Yine de sizlerin terörist olduğunuzu anlatıyorlardı. Bizler de buna inanıyor, insanlarımızı biraz olsun kurtarmaya çalışıyorduk.

Türk ordusu Kürt halkının dil özgürlüğünü elinden alıp işkence, baskı yapıyor. Kürt-Türk ayrımı yapıyor. Topraklarınızı elinizden alıp sizleri Türkleştirmeye çalışıyor. Aynı zamanda da işkence yapıp kast ediyor. Asker subaya, *"Neden kast ediliyor?"* diye sorduğunda yanıtı verilmiyordu. Ama bizler sizin aranıza karıştıktan sonra o sorunun cevabını sizin aranızda okuduk ve öğrendik. Daha önce bilseydik firar eder askere gitmezdik. Bizler bilinçsiz olarak asker olup, bilinçsiz olarak sizlerin topraklarına askerlik yapmaya geldik. Ve sağ salim askerliği bitirip bir an önce ailemize, anamıza ve babamıza kavuşmak istiyoruz.

Siz PKK partisi olarak bizim can güvenliğimizi sağlamak için TC'ye, Birleşmiş Milletler'e ve çeşitli ülkelere başvurdunuz. Durum cevapsız kalınca mecburiyet karşısında PKK partisi olarak yargılanmamız istendi. Bizim yargılanmamız değil TC ordusunun yargılanmasıydı. Bu yargılanma sonucu idamımız istendi. Bu normaldi. Çünkü bizler TC ordusunun hizmetçisiydik. Mahkemede açık açık iddianameyi dinlediğimiz kadarıyla gerçekten de, TC'nin insana değer vermediğini, askeriyle ilgilenmediğini, alçak olduğunu daha iyi anlamış olduk. TC askerleriyle ilgilenmediği için bu idam kararını almış olduk. TC'nin insanlara işkence yaptığı, kast ettiği gerçektir. Yukarıda belirttiğim gibi bizler bilinçsizdik ve sizleri terörist olarak tanıyorduk. Ama bunları bizler, sizin aranızda öğrendik ve gördük. Sizler insansever, halksever olduğunuz için sizden bizleri bağışlayıp affetmenizi rica ediyor ve savaşımınızda en kısa zaman sonuca ulaşmanızı temenni ediyoruz.

Saygılarımla
İbrahim Kobatoğlu
8.10.1991
Samanlı Köyü Karakolu
jandarma eri

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'a

Biz, 4 Ağustos 1991 tarihinde Pazar günü saat 4.30 sularında gerillaların yapmış olduğu Samanlı köyü karakolundaki baskında esir düşen askerleriz. Bu esir düşme esnasında, içimizdeki düşünce ve duygular şunlardı: Sizler tarafından işkence göreceğimizi ve daha sonra ise feci bir şekilde öldürüleceğimizi düşünmüştük, fakat bu düşündüklerimiz olmadı. Tam tersine bize iyi bir şekilde ve gerçek bir esir muamelesi ile yaklaştınız. Bunları yaşadık ve gözümüzle gördük. Fakat şu var ki, sizin hakkınızda bu şekilde düşünmek, sizlere kötü gözle bakmak biz askerlere TC ordusu tarafından aktarılan ve öğretilen bilgilerdi. Ne zaman sizleri tanıdık ve içinize girdik, işte o zaman TC ordusunun bize verdiği bilgilerin yanlış olduğuna inandık ve gördük.

TC sizin askerlerinize bu şekilde davranmıyor. Sizin için kötü diye söylediği, insana eziyet ediyor, işkence yapıyor diye anlattığı şeyleri, kendisi sizin askerleriniz üzerinde uyguluyordu. Çünkü size terörist gözüyle bakıyor, Kürt halkını ise eziyor. Sömürgesi altına alıp Kürt halkını Türkleştirmeyi istiyor ve bunun için elinden geleni yapıyordu. Halkınıza yapılan baskıları ise bizlere şu şekilde anlatıyordu: *"Bunlar teröristlere yardım eden, yataklık yapan insanlardır"* diye sergiliyordu ki, bunun üzerine bizim de orduda öğrendiğimiz bilgiler üzerine uyanmamız imkansızdı. Şu da bir gerçektir ki, burda sizlerden gördüğüm iyilik ve sıcak yaklaşımı, sizin insansever insanlar olduğunuzu daha önceden duysaydım ve burda gösterdiklerinizin 1/4'ini önceden görseydim, Kürt topraklarında Kürt halkına karşı asker olduğumu bilseydim, sizlere karşı silahlanmaz firar eder ve elimden geleni yapardım. Sizin topraklarınıza bilinçsiz bir şekilde geldiğimiz de bir gerçektir. Buna inanmanızı istiyorum.

Bunun üzerine sizler PKK partisi olarak bizleri serbest bırakmak ve can güvenliğimizin garantiye alınması için elinizden gelen yerlere, Birleşmiş Milletler'e, TC'ye ve değişik ülkelere başvuruda bulundunuz, ama bunların sonuçsuz ve cevapsız olması sonucu biz esirleri mahkemeye çıkarıp yargılamak zorunda kaldınız. Bu mahkemede ise Türk ordusunun bize değer vermediğini, insanlara acımadığını bir daha duymuş olduk. Ve hakkımızda açılan davada ise savcılığın ve mahkemenin kararı olarak idam hükmünü aldık. Ve bu aldığımız idam hükmü normaldi. Çünkü ortada yargılanan TC ordusu ve bu orduya hizmet veren biz askerlerdik. TC ordusu daha çok da insanlara değer vermediği ve kendi askerlerine sahip çıkmadığı için yargılanıyordu. Bizler de TC ordusuna hizmet ettiğimiz için bu hükmü giyiyorduk. Ama şu vardır ki, yukarda bahsettiğim gibi bu orduya hizmet etmemiz mecburi olan askerliğimiz dolayısıylaydı. Ve sizi bir insansever değil, terörist-eşkıya olarak bildiğimiz için zamanı gelince orduya katılıyordu. Gerçekten de sizin hakkınızda teröristlikler kelimesinden başka bir şey duymuyorduk. Ama burda gerçekleri öğrenmiş olduk. Mahkemenin vermiş olduğu idam kararı karşısında, siz PKK partisinden insansever partisi olduğunuz, insana değer verdiğiniz için affımızı istiyoruz. PKK partisi olarak bizi affetmeniz temennimizdir. Sizlere başarılar diliyorum.

Saygılarımla
İbrahim Doğan
8.10.1991
Samanlı Köyü Karakolu
jandarma eri

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'a

Bizler 4 Ağustos 1991 tarihinde esir düşen askerleriz. Esir düştüğümüz zaman sizlerden çok korkmuş ve ürpermiştik. Bu korku, ta ki sizleri tanıyana kadar sürdü, ancak sizi ne zaman tanıdık, o zaman rahatladık. Size güvenmeye başladık, sizden bize zarar gelmeyeceğine iyice inandık. Aksine bize yararınız olmuştu. Yaralarımız sarılıp, tedavi edildik. Bir gün bile aç bırakılmadık. Bu sizin, partinizin bize sunduğu ikramlardı.

Ne var ki Türk ordusu sizi bize bu şekilde anlatmıyor, aksine orduda sizi bizlere kötü insan ve terörist olarak öğretiyorlardı. Bu öğretilen bilgiler üzerine bizler de size esir düştüğümüzde bu yüzden korkmuştuk.

TC ordusu, biz askerleri orduda toplamayı fırsat bilip elinden geldiği şekilde anlattıklarına inandırmaya çalışıyor. Hiçbir asker sizin hakkınızda *"iyiler mi acaba?"* sorusunu soramıyor. Çünkü sorduğu zaman, soran askere baskı yapılıyor. Bunu yaptığı gibi Kürt halkını da baskı ve sömürüsü altına almış, özgürlüklerini kısıtlamıştır. Kürt halkını Türkleştirmek için her şeyi yapıyordu. Bunları daha da açıkça ve daha iyi bir şekilde burada öğrendik. O sizin halkınızı, insanınızı, yakılan köylerinizi, Türk ordusunda terörist yapıyor diye aktarıyorlardı. Oysa ki bunların hepsini TC ordusu kendisi yapıyormuş. Bunları açık açık burada sizin içinizde, kitaplarınızdan ve dergilerinizden, kendi ağzınızdan duyduk. Bir de şu var ki, sizleri bu kadar tanıdıktan sonra, bu kadar iyi insan olmanıza rağmen, bu size karşı yapılan en büyük suçlamalardır. Bu baskıları sizlerin yapacağınıza bundan sonra kesinlikle inanmıyorum.

Partiniz olan PKK partisi bizi serbest bırakmak için elinden gelen her şeyi yaptı. Sağolsun. Fakat bunun sonuçsuz kalması bizim mahkemeye çıkmamıza neden oldu. Biz de mahkemeye çıktık. Bu mahkemede savcılığın ve mahkemenin kararları idamdı. İdam kararı almamızın nedeni, TC ordusunda asker olmaktı. Ve burda da biz değil, asıl daha çok yargılanan TC ordusu idi. Bizler de TC ordusuna hizmette bulunduğumuz için suçumuz belliydi. Fakat TC ordusuna hizmet vermemiz size karşı silahlanmamız, sizden gördüğümüz şekilde değildi. Size karşı kötü olarak öğrendiğimiz bilgiler üzerine bilinçsiz olarak silahlandırıldık. Fakat şu bir gerçektir ki tüm gerçekleri burda öğrendikten sonra, ne kadar hatalı olduğumu anladım. Bunun üzerine halksever, insansever, insan yaşamına önem veren partiniz olan PKK'den affımızı istiyorum. Bu affımın kabul edilmesini özgürlük partiniz olan PKK'ye bırakıyorum. Görevinizde başarılar diliyorum.

Saygılarımla
Hüseyin Ören
8.10.1991
Samanlı Köyü Karakolu
jandarma eri

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'a

Biz, 4.8.1991 Pazar günü sabaha karşı yapmış olduğunuz baskın esnasında esir alınan askerleriz. Bu baskın esnasında, sizlerin eline esir düşünce çok korktuk, korkmamak mümkün değildi. Çünkü korkmamızdaki neden, TC ordusunun sizler hakkında söylediği eşkıya, terör örgütü nitelemesiydi ve bir asker eline geçtiği zaman, her türlü akla gelmeyecek işkenceyi yaptığınızı söylüyorlardı ve bunun üzerine de korkmamak mümkün değildi.

Ama gerçek şu ki, elinize ilk düştüğümüz gün, sizi hemen tanımaya başladık ve gerçekten de nasıl insanlar olduğunuzu bu güne kadar iyice öğrenmiş olduk.

Türk ordusu ise, orduda askeri eğitiyor, sizi eşkıya, terörist diye tanıtıyor, biz askerleri sizin üzerinize salıyordu. Fakat biz sizin gerçek davanızı bilmediğimiz için, biz askerler size karşı silahlanıyorduk. Bununla da kalmıyor Kürt halkını eziyor, özgürlüğünü kısıtlıyor, köylü halkı ise koruyucu niteliğinde silahlandırıp, size karşı olanları da savaştırıyordu. Bunu da yapan köylü sizin halkınız, öz halkınızdı ve bunun karşısında askerin, kendi karşısında sizin gibi insansever bir halkın olduğunu, insana değer veren insanlar olduğunuzu düşünmesi imkansızdı.

Bulunduğumuz şu zaman zarfında, sizler PKK partisi olarak, bizlere vermiş olduğunuz serbest bırakacağız sözünü yerine getirmek için çeşitli ülkelere başvurdunuz. Fakat bu başvurduğunuz devletlerden biri de kendi devletimiz TC idi. Bunlar cevapsız kalınca bizleri mahkemeye çıkarmak zorunda kaldınız. Ve 7.10.1991 günü mahkemeye çıktık. Bu mahkemede savcılığın okuduğu iddianamede TC'nin ne kadar alçak bir devlet olduğunu ve siz Kürt halkına ne kadar eziyet ettiğini iyice öğrendik ve kulaklarımızla duyduk. Savcılığın ve mahkemenin kararı sonucu idam hükmü aldık. Bu idam kararı normaldi, çünkü bu mahkemede yargılanan TC ordusu ve bu orduda görev yapan biz askerlerdik. Suçumuz TC'ye asker olmak ve buna hizmet etmekti. Bu hizmet sonucunda, çıktığımız mahkemede idam hükmünü aldık. Biz, hizmet ettiğimiz TC ordusunda size karşı bilinçsiz olarak silahlandırıldık. Ne kadar bilinçsiz olduğumu ve kime karşı kimin toprağında savaştığımı burada sizlerden öğrenmiş oldum.

Sizler PKK partisi olarak, insansever, halk için savaşan insanlara ne kadar değer verdiğinizi gözümüzle gördüğümüz için, PKK partisi olan insansever partiden affımızı istiyorum. Bilinçsiz olarak gelmiş olduğum sizin şu topraklarınızın sizin halkınızın affını kabul edilmesini rica ediyorum.

Saygılarımla
Vahit Çiftçi
8.10.1991
Samanlı Köyü Karakolu
jandarma eri

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'a

4.8.1991 Pazar sabahı esir düşen askerleriz. Biz karakollardan alındıktan sonra, arkadaşlar tarafından karşı tarafa getirildik. Hepimiz yaralıydık ve daha sonra arkadaşlar yaralarımızı sardılar, pansuman ettiler. Biz sürekli bizi ne zaman öldüreceklerini düşünüyorduk. Onlar da bize, *"sizi serbest bırakacağız, öldürmeyeceğiz"* diyorlardı. Ama biz buna inanmıyorduk. İçinize karıştıktan sonra günler ilerledikçe nasıl biri olduğunuzu anlamaya başlamıştık. Sizler bizlere kötü bir muamelede bulunmadınız. Sağolun. Arkadaşlar bir lokma ekmeği bizimle paylaştılar. Bizler asker olduktan sonra, sizleri bizlere bir grup terörist diye anlatıyorlardı. Her an küçük bir çatışma çıkabilir diyorlardı. Ama sizler için bizlere insansever, toprakları için savaşanlardır demiyorlardı. Bizler ise bilinçsiz olarak, topraklarınıza askerlik yapmaya geldik. Yine de bizlere *"dağlarda terörist var"* diyorlardı. Ama bizler sizlerin bu kadar insansever, halksever olduğunuzu bilmiyorduk. Sizin aranıza karıştıktan sonra, her şeyi öğrendik ve iyiliğinizi gözlerimizle gördük.

TC ordusu, Kürt halkına baskı, zulüm, işkence yapıyor ve kast ediyor. Topraklarınızı elinizden alıp elinden gelen her şeyi yapıyor. Kürt-Türk ayrımı yapıp halkınızı Türkleştirmeye çalışıyor. TC ise, *"onlar teröristlere yardım ediyorlar"* diye anlatıyordu. Bilmiyorsunuz ki, terörist deyince aklınıza her şey geliyor; işkence yapan, kadınların-kızların ırzına geçen, köyleri yakan bir grup çete geliyor. Ama bunların hiçbirinin doğru olmadığını içinize karıştıktan sonra anladık ve öğrendik.

Siz PKK partisi olarak can güvenliğimiz için elinizden gelen her şeyi yaptınız. Bu durum sonuçsuz kalınca, mecburiyet karşısında yargılanmamız istendi. Yargılanan biz değil TC ordusuydu. Bu arada bizim idamımız istendi. Bu duruma şaşırmadık. Çünkü, suçumuz açıktı, TC ordusunun askeriydik. Kimin insanlara zulüm, işkence yaptığını, kastettiğini anladık.

Yukarıda belirttiğim gibi, sizlerin insansever, halksever olduğunuzu, halk için, kendi topraklarınız için savaştığınızı sizin aranızda öğrendik. Ve gözlerimizle gördük. TC'nin ise insana değer vermediğini, askerlerine değer vermediğini öğrendik. Bu durumda TC bizlere değer vermeyince idam kararını almış olduk. Sizlerin insanın değerini bildiğiniz için bizleri af etmenizi, ailemize kavuşturmanızı rica ediyoruz. Ulusal kurtuluş savaşınızın en kısa zaman içerisinde sonuca ulaşmasını temenni ederiz.

Saygılarımla
Mehmet Ali Öz
8.10.1991
Samanlı Köyü Karakolu
jandarma eri

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'a

Bizler, 4.8.1991 tarihinde Samanlı köyü karakolunda esir düşen askerleriz. Bizleri esir aldığınızda bizlere ne yapacağınızı, nasıl öldüreceğinizi devamlı düşünüyorduk. Bizleri esir alan arkadaşlara sürekli sorardık, *"bize ne yapacaksınız?"* diye. Sizlerden ise şu cevabı alıyorduk: *"Hiç korkmayın size hiçbir şey yapmayacağız, yakında serbest bırakacağız"* derlerdi. Ama bizlerin yine de içimizde korku vardı, çünkü, sizlerin terörist olduğunuzu bilirdik. Terörist deyince akla sığmadık işkenceler, zulümler gibi kötü muameleler gelir. Türk ordusu size karşı silahlanmıştır. Bizleri esir aldığınızda çoğumuz yaralı idik. Sağolsun PKK. Sizler bizleri tedavi edip yaramızı sardınız. Neyiniz varsa bizimle paylaştınız. Sizlerin bir terörist değil, insanlık mücadelesi veren, halksever kişiler olduğunuzu gözümüzle gördük. Ve bizzat sizler içinde yaşadık.

Bu gerçektir ki, asıl terörist sizler değil TC ordusunu yöneten, bize sizi kötü insanlar diye tanıtan ve anlatan Türk ordusudur. Bununla da yetinmiyor, Kürt halkına baskı yapıyor, dil özgürlüğünü alıyor, işkence yapıyor ve elinden gelen kötü muameleleri yapmayı sürdürüyor. Sizler tarafından esir alındıktan sonra, bunları burada sizlerin içinde öğrenmiş olduk ve sizlere hak verdik. Kürt halkına yapılan baskıları, işkenceleri TC kendi yaptığını değil de, "terörist" ismini verdiği sizlerin yaptığını iddia ediyordu. Bizim gibi binlerce insanı bu konuda inandırıyordu. Sizi tanımayan halk ise ister istemez buna inanıyor ve size terörist gözü ile bakıyordu. Fakat biz bu gerçekleri burada öğrendik. Şimdiye kadar bilmiyorduk. Bilinçsizce geldik ve sizi anlatsalardı, sizin insanlık için mücadele eden, halk için savaşan, özgürlüğünü arayan Kürt halkı deselerdi, kendi toprakları için savaşıyorlar deselerdi, o zaman zorunlu da olsa sizin topraklarınıza askerlik yapmaya gelmezdik. Firar ederdik.

Partiniz olan PKK, araştırmaları cevapsız kalınca bizleri mahkemeye çıkardı. 7.10.1991 tarihinde mahkemeye çıktık. Hepimizin idamı istendi. Çünkü mahkemenizin ve halkınızın istediği idam hükmü normaldi. Bizim suçumuz açıkça ortada idi. Bu suçumuz ise TC ordusuna hizmet etmek ve size karşı silahlanmaktı. Ve burada sadece biz değil, TC ordusu da büyük rolde yargılanıyordu. Çünkü TC insana değer vermiyor, askerini arayıp sormuyordu. Bunları da mahkemedeki idianamede açık açık dinledik. TC ise bizlere hiç önem vermiyor; bu demektir ki TC ordusu kadar kötü bir terörist olamaz. Bunları sizin ve insanlık namına partiniz PKK'ye bırakıyor ve bunun üzerine bizleri affedip bağışlamanızı ve bir an önce ailemize sağ salim göndermenizi niyaz ediyor ve başarılar diliyorum.

Saygılarımla
İdris Şahin
8.10.1991
Samanlı Köyü Karakolu
jandarma eri

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'a

Sayın Abdullah Öcalan, bizler Samanlı köyü karakolunda esir düşen askerleriz. Bizler esir düştüğümüz zaman sizin hakkınızdaki düşüncelerimiz şunlardı: Sizleri terörist olarak bildiğimiz için, bize işkence ve zulüm yapacağınızı düşünüyorduk. O an bizleri öldüreceğinizi sanıyorduk. Ama arkadaşlarınız bize bir şey yapmayacaklarını söylüyorlardı. İlk anda inanmadık. Ama daha sonra, zaman geçtikçe, sizin hakkınızdaki düşüncelerimiz değişti.

Türk ordusunun, Kürdistan topraklarını işgali ve bizlerin Türk askeri olarak Kürdistan topraklarına bilinçsize gelmemiz ile Türk devleti ve ordusunun, Kürt halkının bağımsızlığını ve özgürlüğünü elinden alıp, sömürmesine biz de bilmeden yardımcı olduk.

Türk devletinin Kürt halkını Türkleştirip, dil özgürlüğünü elinden alması ve sömürmesine bizler bu topraklara asker olarak gelmekle bilincinde olmadan suç ortağı olduk. Ta ki size, yani PKK gerillalarına esir düşünce, tüm gerçeği gerek sizlerden gerekse okuduğumuz dergi ve kitaplardan öğrenmiş olduk ve bundan da çok memnun olduk. Gerçekleri gözlerimizle görüp yaşadık. Sizin bu haklı savaşınızı şimdi daha iyi anlıyoruz. Ve bu savaşınızın sonunda Kürt halkının bağımsız bir devlet olarak özgürce yaşamasını canı gönülden diliyoruz. Dileriz en kısa zamanda buna ulaşırsınız.

Bunun üzerine bizleri bağışlayıp, affetmenizi diliyoruz ve bizlere yaşama hakkı verdiğiniz için, size çok teşekkür ediyoruz.

Saygılarımla
Mehmet Çiçek
1.10.1991
Samanlı Köyü Karakolu
Jandarma onbaşı